

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Martiny Weissové v právní věci

žalobce: J. H.

zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8, Dolní Chabry

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**

sídlem Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Zásah žalovaného, spočívající v evidenci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, zaznamenaného dne 2. 2. 2016 v žalobcově evidenční kartě řidiče na základě rozhodnutí Městského úřadu Dobříš ze dne 11. 1. 2016, č. j. MDOB 884/2016/Apo, byl nezákonný.

- II. Zásah žalovaného, spočívající v neprovedení záznamu o odečtu bodů podle § 123e odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, v žalobcově evidenční kartě řidiče po právní moci zrušujícího rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 27. 6. 2017, č.j. 03386/2016/KUSK-DOP/POS ve stanovené lhůtě, byl nezákonný.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8 800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, advokáta.
- IV. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000,- Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- V. Žalobce se vyzývá, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo svého bankovního účtu, popřípadě svůj požadavek na poukázání předmětné částky poštovní složenkou.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal uložení zákazu žalovanému pokračovat v nezákonném zásahu vůči žalobci, spočívajícím v evidenci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zaznamenaného dne 2. 2. 2016 v evidenční kartě řidiče žalobce na základě rozhodnutí Městského úřadu Dobříš ze dne 11. 1. 2016, č. j. MDOB 884/2016/Apo (dále též „rozhodnutí Městského úřadu“). Dále požadoval, aby bylo žalovanému přikázáno provést záznam o odečtení bodů dle § 123e odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu v žalobcově evidenční kartě řidiče. Pro případ, že by žalovaný v průběhu řízení splnil svou povinnost, navrhl žalobce soudu, aby určil nezákonnost zásahu, spočívajícího jednak v evidenci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu zaznamenaného dne 2. 2. 2016 v evidenční kartě řidiče žalobce na základě rozhodnutí Městského úřadu Dobříš ze dne 11. 1. 2016, č. j. MDOB 884/2016/Apo, dále pak v neprovedení záznamu o odečtu bodů podle § 123e odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu v evidenční kartě řidiče žalobce po právní moci zrušujícího rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 27. 6. 2017, č.j. 03386/2016/KUSK-DOP/POS (dále též „rozhodnutí Krajského úřadu“), ve stanovené lhůtě.
2. Žalobce uvedl, že rozhodnutím Městského úřadu byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodl Krajský úřad tak, že rozhodnutí Městského úřadu zrušil a řízení o přestupku zastavil. Dne 26. 7. 2017 si žalobce nechal vyhotovit výpis z bodového hodnocení řidiče, ze kterého zjistil, že mu je tento přestupek nesprávně evidován v jeho evidenční kartě řidiče. Žalobce konstatoval, že evidence přestupku zasahuje do jeho veřejných subjektivních práv, neboť je stále záznam o přestupku v historii bodového hodnocení evidován a nedošlo k odečtu bodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

V důsledku toho budou orgány veřejné správy nadále považovat žalobce odsouzeného za daný přestupek. Současně žalobce považuje za zásah správního orgánu také jeho nesprávný postup spočívající v tom, že žalobci odečetl body v důsledku uplynutí času podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu a nikoli z důvodu zrušení rozhodnutí.

3. K pasivní legitimaci žalovaného poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 7 As 277/2015-41. Současně označil žalobu za přípustnou, neboť právní řád neposkytuje jiné právní prostředky nápravy, jak dovodil také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 2. 2015, č. j. 1 As 151/2014-23.
4. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že rozhodnutí Městského úřadu spolu s doložkou právní moci mu bylo doručeno dne 10. 2. 2016 a následně provedl příslušného počtu bodů do registru řidičů. Zdůraznil, že nemohl vědět, že toto rozhodnutí není pravomocné. Žalovaný nebyl informován ani o tom, že rozhodnutím Krajského úřadu bylo rozhodnutí Městského úřadu zrušeno. Žalovaný tedy do okamžiku podání žaloby nevěděl o neoprávněně provedeném záznamu bodů v registru řidičů. Žalovaný již žalobci smazal celý záznam přestupku.
5. Žalovaný namítal nepřípustnost podané žaloby, neboť žalobce nevyčerpal veškeré prostředky, které mu procesní předpis stanoví k jeho ochraně. V daném případě mohl žalobce podat stížnost podle § 175 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), nebo námitky podle § 123f zákona o silničním provozu. Žalobce tak však neučinil.
6. Soud projednal věc bez nařízení jednání za situace, kdy žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil ve svém vyjádření k žalobě a žalobce k výzvě soudu nevyjádřil výslovný nesouhlas s tímto postupem. Má se tedy za to, že i on s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasil [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)].
7. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že rozhodnutím Městského úřadu byl žalobce shledán vinným, že svým nedbalostním jednáním se dopustil přestupku proti zákonu o silničním provozu podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 uvedeného zákona. Rozhodnutí je opatřeno doložkou právní moci ke dni 2. 2. 2016. Rozhodnutím Krajského úřadu bylo následně zrušeno rozhodnutí Městského úřadu a zastaveno přestupkové řízení. V odůvodnění rozhodnutí bylo uvedeno, že po předložení rozhodnutí Městského úřadu k rozhodnutí o odvolání žalobce, Krajský úřad zjistil, že od spáchání skutku uplynul jeden rok, čímž došlo k zániku odpovědnosti za přestupek. Z výpisu bodového hodnocení řidiče ze dne 25. 10. 2017 vyplývá, že aktuální stav bodového hodnocení u žalobce je ve výši 0 bodů. Současně z výpisu z bodového hodnocení vyplývá, že dne 2. 2. 2016 byl u žalobce evidován přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu.
8. Z uvedeného vyplývá, že zásah žalovaného již netrvá, neboť žalovaný po obdržení žaloby provedl v ní požadované úkony. Městský soud v Praze se proto v mezích

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o tom, že zásah žalovaného byl nezákonný, kdy vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 věta za středníkem s. ř. s.), přičemž shledal, že žaloba je důvodná.

9. Soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti žaloby. Podle ustanovení § 85 s. ř. s. je žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
10. Z citovaného ustanovení vyplývá, že žalobce předtím, než se obrátí na soud se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, který stále trvá, je povinen využít proti tomuto zásahu opravného prostředku, který má k dispozici. Tyto prostředky nápravy vyplývají zpravidla z konkrétních právních předpisů upravujících činnost toho kterého správního orgánu. V případě, že žalobce nevyčerpá prostředky ochrany, nemůže být se svou žalobou úspěšný a v takovém případě je namístě žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. pro nepřipustnost. Tím je *de facto* vyjádřen princip subsidiarity správního soudnictví. Jak soud již výše uvedl, uvedené neplatí, domáhá-li se žalobce pouze vyslovení, že zásah byl nezákonný.
11. V projednávané věci žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobce měl před podáním žaloby využít možnosti podat stížnost dle § 175 správního řádu, případně námitky dle § 123f zákona o silničním provozu, a zdůraznil, že žalobce ani jedné z možností nevyužil.
12. Podle § 175 odst. 1 a 4 správního řádu dotčené osoby mají právo obracet se na správní orgány se stížnostmi proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu, neposkytuje-li tento zákon jiný prostředek ochrany. Stížnost se podává u toho správního orgánu, který vede řízení. Tento správní orgán je povinen prošetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené. Považuje-li to za vhodné, vyslechnе stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě další osoby, které mohou přispět k objasnění věci.
13. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
14. K otázce, zda je možné stížnost dle § 175 správního řádu pojmout jako prostředek nápravy, kterého má žalobce využít dříve, než podá soudu žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 12. 2010, sp. zn. 4 Aps 2/2010, a dospěl k závěru, že „podání stížnosti podle § 175 správního řádu z roku 2004 není podmínkou přípustnosti žaloby ve věci ochrany před nezákonným zásahem (§ 85 s.ř.s.)“. Žalobce tedy nebyl povinen před podáním žaloby obrátit se na správní orgán se stížností podle § 175 správního řádu.

15. Co se týče námitek podle § 123f zákona o silničním provozu jakožto možného prostředku ochrany nebo nápravy, z komentářové literatury (srov. BUŠTA, Pavel; KNĚŽÍNEK, Jan. Zákon o silničním provozu. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN 978-8-906024-1-0; dostupné z ASPI) vyplývá, že o zaznamenávání bodů se nevede správní řízení a nevydává se proto o něm žádné správní rozhodnutí. Ten, jehož se záznam týká, tak nemá možnost bránit se proti zaznamenání bodů před provedením záznamu. Zákon však dává dotčené osobě možnost ohradit se proti zaznamenaným bodům, a to právě prostřednictvím písemně podaných námitek. V rámci jejich posuzování se může správní orgán zabývat tím, zda předmětné rozhodnutí, které bylo podkladem pro záznam bodů, skutečně je v právní moci a zda byly body zaznamenány správné osobě a ve správné výši, přičemž je i nadále vázán pravomocným rozhodnutím, na jehož základě k zaznamenání bodů došlo. Námitkami je možné napadnout i jednotlivé záznamy v situaci, kdy řidič ještě nedosáhl 12 bodů. Ačkoliv to z dikce ustanovení jednoznačně nevyplývá, lze bezesporu námitkami napadnout i to, že úřad neprovedl odečtení bodů podle § 123e z úřední povinnosti, ačkoliv k tomu podle názoru žadatele byl povinen.
16. Ze shora uvedeného je zřejmé, že zákon o silničním provozu dává řidiči možnost bránit se proti nezákonnému zásahu spočívajícím v chybném záznamu o přidělení nebo odečtení bodů v evidenci bodového hodnocení řidiče, a to právě prostřednictvím námitek dle § 123f zákona o silničním provozu. Uvedené ustanovení se však nevztahuje na evidenci přestupku v evidenční kartě řidiče. Právní řád žádné prostředky ochrany proti nezákonnému zásahu spočívajícím v evidenci přestupku v evidenční kartě řidiče nedává (k tomu shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2015, č. j. 1 As 151/2014-23).
17. Žalobce podal žalobu, ve které se v první řadě domáhal ochrany před nezákonným zásahem spočívajícím v evidenci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, zaznamenaného v jeho evidenční kartě řidiče. Z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu vyplývá, že proti tomuto zásahu se není možné bránit postupem podle § 123f zákona o silničním provozu. Obrana podáním námitek by byla před podáním žaloby nutná pouze v případě, že by žalobce spatřoval nezákonný zásah v přidělení nebo odečtení bodů v evidenci bodového hodnocení řidiče. Pokud tedy žalobce nevyužil před podáním žaloby možnost podat proti v té době trvajícím zásahu spočívajícím v evidenci přestupku v evidenční kartě řidiče námitky podle § 123f zákona o silničním provozu, nelze dospět k závěru, že žalobce nesplnil podmínky pro podání žaloby a námitka žalovaného o nepřípustnosti žaloby je proto nedůvodná.
18. Žalobce navíc *in eventum* navrhl, aby soud určil, že zásah žalovaného spočívající v evidenci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu zaznamenaný dne 2. 2. 2016 v evidenční kartě řidiče žalobce na základě rozhodnutí Městského úřadu, jakož i v neprovedení záznamu odečtu bodů podle § 123e odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu v evidenční kartě řidiče žalobce po právní moci zrušujícího rozhodnutí Městského úřadu ve lhůtě, byl nezákonný. Vzhledem k tomu, že v tomto eventuálním petitu se již žalobce domáhá pouze určení, že zásah, který již v době rozhodování soudu netrvá, byl nezákonný, je nutné aplikovat ustanovení § 85

věty za středníkem s. ř. s., dle kterého se není třeba domáhat ochrany nebo nápravy jinými právními prostředky, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.

19. Na základě shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba je přípustná.
20. Soud se dále zabýval povahou obou v eventuelním petitu namítaných nezákonných zásahů. V této souvislosti předně dospěl k závěru, že oba uvedené zásahy spolu bezprostředně souvisí, neboť v důsledku toho, že byl žalobci zaevidován v jeho evidenční kartě řidiče přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, došlo rovněž k záznamu bodů jakožto dalšího důsledku spáchaného přestupku. Jinými slovy, nebyl-li by přestupek v evidenční kartě zaevidován, nebyly by zaznamenány ani s tím související body, k jejichž výmazu mělo následně dojít po zrušení rozhodnutí o spáchání přestupku. Přestože se jedná o dva samostatné zásahy, soud je posuzoval v jejich vzájemné souvislosti a neoddělitelnosti.
21. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
22. Z citovaného ustanovení vyplývají konkrétní podmínky, které musí být naplněny, má-li soud rozhodnout, že je zásah správního orgánu nezákonný. Jedná se o tyto podmínky: 1) žalobce byl přímo; 2) zkrácen na svých právech; 3) nezákonným; 4) zásahem, pokynem nebo donucením (tj. zásahem) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím; 5) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo. Uvedené podmínky musí být splněny kumulativně (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, sp. zn. 2 Aps 1/2005). Současně se nelze domáhat vyslovení nezákonnosti zásahu správního orgánu, jestliže zásah trvá.
23. Problematické bývá zpravidla vymezení pojmu „zásah“, neboť zákon žádnou jeho definici neobsahuje. Tento pojem však dnes již konstantně vykládá judikatura Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004-42, ze dne 16. 11. 2010, č.j. 9 Aps 5/2010-81, nebo ze dne 26. 6. 2013, č.j. 6 Aps 1/2013-51), a to tak, že *„jde o úkony neformální, pro které mohou a nemusí být stanovena pravidla, např. faktické pokyny (typicky v dopravě), bezprostřední zásahy (při ohrožení, při demonstraci, příkazy ke zjednání nápravy), zajišťovací úkony atd.; tedy obecně úkony, které nejsou činěny formou rozhodnutí, ale přesto jsou závazné pro osoby, vůči nimž směřují, a ty jsou povinny na jejich základě něco konat, nějaké činnosti se zdržet nebo nějaké jednání strpět, a to na základě jak písemného, tak i faktického (ústního či jinak vyjádřeného) pokynu či příkazu. Kromě neformálnosti samotného zásahu je neformální i donucení v případě nerespektování pokynu či příkazu“*. Za zásah se běžně považují i záznamy a údaje vedené v určité veřejnoprávní evidenci.

24. K zaevidování přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu v evidenční kartě řidiče žalobce došlo úkonem žalovaného, který nemá formu rozhodnutí. Rovněž záznam odečtu bodů podle § 123e odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu je úkonem neformálním, o kterém správní orgán nevydává žádné rozhodnutí. Na základě těchto úkonů je přesto žalobce nucen strpět, že registr řidičů obsahuje záznamy o přestupku a evidovaných bodech. Jedná se proto o zásah správního orgánu ve smyslu § 82 s.ř.s. (k tomu shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2015, č.j. 1 As 151/2014-23).
25. Co se týče dalších podmínek, které zákon stanoví, pak soud konstatuje, že účastník je přímo zkrácen na svých právech, jestliže je on sám předmětem takového jednání či opomenutí správního orgánu, které se negativně projeví v jeho právní sféře. Současně se musí jednat o zásah do veřejných subjektivních práv žalobce. Uvedená podmínka je v daném případě naplněna, neboť zásahy správního orgánu spočívající v evidenci přestupku a záznamu bodů za něj uložených, o kterých však nebylo pravomocně rozhodnuto, směřovaly přímo proti žalobci, neboť přestupek, jakož i zaznamenané body, byly evidovány v jeho evidenční kartě řidiče, resp. byly patrné z výpisu bodového hodnocení žalobce. Současně lze říci, že bylo zasaženo do subjektivních veřejných práv žalobce, neboť je právem každého, aby v registru řidičů byly vedeny jen a pouze takové záznamy o přestupcích, které spáchal, a o kterých bylo pravomocně rozhodnuto. Stejně platí o zaznamenávání počtu bodů.
26. Další podmínku, kterou zákon stanoví, je podmínka nezákonnosti zásahu. O nezákonném zásahu lze hovořit tehdy, jestliže je zásah v rozporu s hmotným a procesním právem upravujícím činnost správního orgánu, případně je v rozporu se zásadami, které činnost správního orgánu ovládají.
27. Podle § 120 odst. 2 zákona o silničním provozu se záznamy o spáchaných přestupcích proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, záznamy o odnětí řidičského oprávnění pro ztrátu zdravotní nebo odborné způsobilosti a záznamy o zákazech činnosti spočívajících v zákazu řízení motorových vozidel uložených soudem nebo správním orgánem do registru řidičů zapisují až po nabytí právní moci příslušných rozhodnutí. Příslušná rozhodnutí uvedená v předchozí větě jsou orgány, které je vydaly, povinny zaslat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa trvalého pobytu občana.
28. Podle § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu se řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, zaznamenaná v registru řidičů stanovený počet bodů. Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci

rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě, b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.

29. Podle § 123e odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu se řidiči rovněž odečtou body, které mu byly zaznamenány na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo trestném činu po pravomocném zrušení tohoto rozhodnutí.
30. Také podmínka nezákonnosti zásahu byla v daném případě naplněna, neboť žalovaný evidoval v evidenční kartě žalobce záznam o přestupku, a to na základě nepravomocného rozhodnutí Městského úřadu. Tuto skutečnost žalovaný nerozporoval, ve svém vyjádření pouze vysvětlil, že nevěděl o tom, že právní moc na rozhodnutí Městského úřadu byla vyznačena nesprávně. V řízení bylo prokázáno, že žalovaný údaje do evidence řidičů žalobce zanesl na základě mylných informací poskytnutých mu Městským úřadem. Městským úřadem totiž byla na rozhodnutí nesprávně vyznačena doložka právní moci, byť rozhodnutí nebylo v právní moci. Přitom není pochyb o tom, že nepravomocné rozhodnutí nebylo způsobilým podkladem pro provedení záznamu do registru řidičů. Přestože žalovaný objektivně neměl k dispozici od Městského úřadu a ani od Krajského úřadu správné údaje nelze klást žalobci k tíži vzniklou situaci, tj. nesprávné vyhodnocení právní moci rozhodnutí a nedoručené rozhodnutí Krajského úřadu. Uvedená pochybení správních orgánů pak vyústila v provedení záznamu do evidence řidičů, který postrádal dostatečný podklad v podobě pravomocného rozhodnutí o spáchání přestupku, a proto byl učiněn v rozporu se zákonem. Žalovaný je odpovědný za správnost údajů o řidičích a za evidenci obsaženou v registru řidičů, tudíž je mu nezákonný zásah plně přičitatelný i po dobu, kdy ještě nevyšlo najevo, že rozhodnutí o spáchání přestupku není pravomocné. Jinými slovy nezákonný zásah žalovaného spočívající v evidenci přestupku v registru řidičů (a taktéž neprovedení vytýkaného odečtu bodů) trval již od data, kdy byl přestupek v registru řidičů nesprávně zaznamenán.
31. Soud se dále zabýval otázkou, zda byla splněna podmínka příčinné souvislosti mezi jednáním či opomenutím správního orgánu a zásahem do práv žalobce. Také tato podmínka byla splněna, neboť do práv žalobce bylo zasaženo právě a pouze tím, že žalovaný provedl zápis přestupku a bodů do jeho evidenční karty na základě nepravomocného rozhodnutí Městského úřadu.
32. Městský soud v Praze proto dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, a proto jí podle ustanovení § 87 odst. 2 s.ř.s. vyhověl a určil, že žalobcem tvrzené zásahy žalovaného byly nezákonné.

33. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobce byl v řízení o žalobě plně úspěšný, a proto mu náleží plná náhrada nákladů řízení. Náklady řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč a náklady na právní zastoupení ve výši 6 800 Kč, které sestávají z odměny dle § 6, § 7 bodu 5 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v celkové výši 6 200 Kč za 2 úkony dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (tj. převzetí a příprava zastoupení, žaloba), přičemž odměna za 1 úkon právní služby činí 3 100 Kč, dále náhrady hotových výdajů v paušální částce 300 Kč za jeden úkon právní služby dle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu, tedy za 2 úkony právní služby celkem 600 Kč. Celkem tedy žalobci náleží náhrada nákladů řízení ve výši 8 800 Kč.
34. O vrácení přeplatku na soudním poplatku zaplaceného z podané žaloby soud rozhodl podle § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého je soud povinen vrátit poplatek z účtu soudu, jestliže na poplatku bylo zaplaceno více, než činila poplatková povinnost. V dané věci žalobce postupně uhradil na soudním poplatku celkem částku 5 000 Kč, jelikož jeho poplatková povinnost za podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem činila dle položky 18 bod 2 písm. d) Sazebníku soudních poplatků toliko částku 2 000 Kč (k jejíž úhradě byl řádně soudem usnesením ze dne 3. 10. 2017, č. j. 5 A 160/2017 vyzván), činil přeplatek na soudním poplatku částku 3 000 Kč. Soud proto vrátil žalobci přeplatek na soudním poplatku ve výši 3 000 Kč, a zároveň jej vyzval ke sdělení bankovního spojení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 SŘS a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. října 2019

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.